

vilget 18 Millioner til de og de Formaal, for hvilke man nu betaler 18 Millioner eller 14 Millioner plus 4 Millioner Takstforhøjelse. Det var overfor denne finansielle Opgørelse af vor Historie, hvori Valgretsforliget aldeles intet har at gøre, at jeg sagde: Her mangle de 6 Millioner om Aaret, hvormed Forsvarsudgifterne ere stegne, og de kunne ikke udelades.

Bang: Jeg skal gøre nogle korte og fragmentariske Bemærkninger til den højtærede Finansminister. Den højtærede Finansminister befinder sig jo i den alt andet end misundelsesværdige Stilling at skulle løse den uløselige Opgave at skulle vise, at han og hans Parti havde ikke opgivet en Tøddel af deres Principper, at der er principielt ikke sket noget Brud med det Program, efter hvilket Skattekomplekset oprindelig var anlagt, det er principielt det samme nu som den Gang. Det er denne uløselige Opgave, den højtærede Finansminister nu er tvungen til at skulle prøve paa at løse. Selvfølgelig maa Forsøget mislykkes. Der var særlig to Punkter, det drejede sig om. Det første var den Ligevægt mellem Formue- og Indkomstskatten paa den ene Side og de indirekte Skatter paa den anden Side, som har været et af de centrale Punkter for den højtærede Finansminister. Ligevægten skulde opretholdes, hvordan det saa end gik. Naar der fandt Nedsættelser Sted paa det ene Punkt, saa skulde tilsvarende Nedsættelser finde Sted paa et andet Punkt. Det er jo ret vanskeligt at opretholde dette. Jeg staar med det berømte maskinskrevne Papir i Haanden, og det viser sig, at de indirekte Skatter ere nedsatte med 11 pCt. og de direkte Skatter med 22 pCt., altsaa med det dobbelte. Forholdet mellem de direkte og de indirekte Skatter er derefter forskudt, men for at bevise det modsatte anvender den højtærede Finansminister en Logik, som jeg er sikker paa, at *Erasmus Montanus* vilde misunde ham. Det er den at sige: Ja, men Klasselotteristempelafgift og Totalisatorafgift ere ingen Forbrugsafgift, følgelig regne vi dem heller ikke med til de indirekte Skatter. Med samme Ret kunde man, naar man opgør hele Skattekomplekset, udelade Forlystelsesskatten fra i Aar. Det er heller ingen Forbrugsskat efter samme Fortolkning. Men man kan ikke komme bort fra, at Forholdet er forskudt i Højres Favør, paa anden Maade end ved at anvende den berømte Udtalelse: „At benægte Fakta”. Maa jeg i den Forbindelse have Lov til at gen-

tage en Opfordring, som jeg stillede til den højtærede Finansminister og har stillet gentagne Gange tidligere: Vil den højtærede Finansminister ikke anmode Statistisk Bureau om at lade foretage en Undersøgelse, hvorigennem der kunde opstilles Normalbudgetter for en Familie med en Indtægt af 1,000 Kr., en Familie med 10,000 og en med 100,000 Kr., et Normalbudget, som selvfølgelig hvilede paa faktisk foreliggende Husholdningsregnskaber i saa vid Udstrækning som muligt, som viste de forskellige Forbrug indenfor saadanne 3 skarpt adskilte Velstandsgrupper i Befolkningen, saaledes at man derigennem kunde se, hvor meget disse 3 Familier brugte, ikke blot af Penge eller Penges Værdi, men af Kvantiteter af Øl, Brændevin, Jernbane-, Teater- og Varietébilletter, Lotterisedler, Stempler paa Huslejekontrakter, Ansøgninger og lignende, til Belysning af de foreliggende Lovforslag. Samtidig kunde man faa at vide, hvor meget de skatte gennem deres Forbrug af forskellige Kolonialvarer, Manufakturvarer, Sukker o. s. v. Jeg har allerede adskillige Gange rettet den Henvendelse til den højtærede Finansminister. Jeg ved ikke, om han tror, at det er min behagelige Spøg. Det er det ikke, det er mit ramme Alvor. Jeg vil paa ny anmode den højtærede Finansminister om at lade Statistisk Bureau, saa vidt det staar i dets Magt, foretage en saadan Opgørelse. Den vilde give det rette Billede af den Skatteplyndring, man foretager.

Det var det ene Punkt, Forholdet mellem de direkte og indirekte Skatter. Det andet Punkt er, at Grundsætningen var heller ikke bleven brudt ved Fravigelsen af den Formueskala, som Folketinget havde vedtaget, paa den ene Side, og den, der nu skal vedtages, paa den anden Side. Der var en Progression, en forøget Progression i Sammenligning med den tidligere. Den højtærede Finansminister kender sikkert Hegels Udtryk om den kvantitative Forskel, der slaar over i den kvalitative Forskel. I Folketingets Vedtagelse var der en Stigning fra 0,8 til 1,9. Her er Stigningen fra 0,65 til 1,25. Selv om Tallene ikke fuldt matematisk kunne sammenlignes, kan man dog se, at Forskellen er enorm, den kvantitative Forskel er bleven til kvalitativ Forskel. Den højtærede Finansminister udtalte, at det Merprovenu, de forbedrede Ligningsregler ventes at ville give, var paa det maskinskrevne Papir beregnet at skulle fordele sig nogenlunde ligeligt paa